

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiarium reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Cap. V. Ecclesiasticis, & Laicis communia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48233)

§. VI.

Ad executionem spectantia.

I. Omnia & singula in superioribus §§. contenta à Regularibus observentur, non obstantibus privilegiis etiam Mari magno, Constitutionibus & Regulis, etiam juratis consuetudinibus, etiam immemorialibus &c. Sess. 25. de regularibus. c. 22.

II. Si verò Regulares, tam viri, quàm feminae sub aetiori regulâ, vel statutis vivunt, accepta facultate habendi bona stabilia in communi, eos ab eorum instituto & observantia S. Synodus amovere non intendit. ibidem.

III. Episcopi, Abbates, Generales, aliique Superiores Ordinum statim prædicta exequantur. ibidem.

IV. Episcoporum negligentiam Concilia generalia, Regularium Capitula provincialia & generalia, vel in eorum defectum Concilia provincialia per deputationem aliquorum ejusdem Ordinis suppleant ac caveant. ibidem.

V. Regibus, Principibus, Rebuspublicis & Magistratibus in virtute S. Obedientiae S. Synodus præcipit, ut in superioribus contentæ reformationis executione suum auxilium & auctoritatem interponant, quoties fuerint requisiti. ibidem.

CAPUT V.

QUÆDAM ECCLESIASTICIS ET LAICIS COMMUNIA.

§. I.

De Jure Patronatus.

I. **N**emo nisi Ecclesiam, Beneficium, aut Capellam de novo fundaverit, & construxerit, seu jam erectam, quæ tamen sine sufficienti dote fuerit, de suis propriis & patrimonialibus competenter dotaverit, Jus Patronatus impetrare possit, aut debeat. Sess. 14. c. 12. Sess. 25. c. 9.

II. In casu autem foundationis aut dotationis hujusmodi institutio Episcopo, & non alteri reservetur. Sess. 14. c. 12.

II. In

III. Titulus hic ex authentico documento aliisque jure requisitis, sive etiam ex præsentationibus tempore immemorabili multiplicatis ostendatur. Sess. 25. c. 9.

IV. Ubi jus usurpatum præsumitur, præsentationes continuatæ non minori, quàm quinquaginta annorum spatio, quæ omnes effectum sortitæ sint, authenticis scripturis probentur, præter immemoralis temporis probationem. ibidem.

V. Reliqui Patronatus omnes seu privilegia concessa tam in vim patronatus, quàm alio quocumque jure nominandi, eligendi, præsentendi, abrogatæ sint & irritæ, ac hujusmodi Beneficia tanquam libera conferantur. ibidem.

VI. Exceptis Patronatibus super Cathedralibus Ecclesiis competentibus, & aliis, qui ad Imperatorem, Reges, seu regno præsidentes aliosque Principes jura imperii in suis dominiis habentes pertinent, & aliis, qui in favorem studiorum generalium concessi sunt. ibidem.

VII. Non liceat Patrono aliquem, nisi Episcopo loci præsentare, ad quem præsentatio & institutio cessante privilegio pertinet, aliàs præsentatio & institutio secuta irritæ sint. Sess. 14. c. 13.

VIII. Ad hæc liceat Episcopo præsentatos à Patronis, si idonei non fuerint, repellere. Sess. 25. c. 9.

IX. Patroni in perceptione fructuum, etsi verè Beneficia de jure Patronatus ipsorum ex fundatione vel dotatione essent, nullatenus se ingerant. ibidem.

X. Nec jus Patronatus vendere aut aliter in alios transferre præsumant, sub pœnâ Excommunicationis & Interdicti, & præterea amissionis juris patronatus.

XI. Circa Accessiones de Beneficiis liberis ad Beneficia juris patronatus, quid Episcopi facere possint, ac debeant, vide supra. p. 2. c. 9. n. 10.

XII. Patronatus quicumque in Ecclesiis & Beneficiis antea liberis acquisiti à 40. annis citra & in futurum acquirendi etiam Authoritate Apostolica ab iisdem Ordinariis ut delegatis Apostolicis cognoscantur, & quos non repererint legitimè constitutos, revocentur. Non obstantibus, &c. ibidem.

§. II.

De Libertate Ecclesiastica.

I. Usurpans per se vel alios bona ac jura quæcunque alicujus Ecclesiæ, Beneficii, aut pii loci, ad necessitates Ministrorum vel pauperum pertinentia, seu impediens, ne ab iis, ad quos pertinent, percipiantur, tamdiu anathemati subiacet, donec Ecclesiæ aut Beneficiario integrè restituat, & à Pontifice absolutionem obrinuerit. *sess. 22. c. 11.*

II. Si Patronatus fuerit, etiam jure patronatus ultra prædictas pœnas eo ipso privatus existat. *ibidem.*

III. Clericus verò præterea quibuscunque Beneficiis privatus sit, & ad alia Beneficia inhabilis ac ab Ordinibus etiam post integram satisfactionem & absolutionem arbitrio Ordinarii suspendatur. *ibidem.*

IV. Sæculares Principes admonentur, ut jus suum Ecclesiæ restitui non tantum concedant, sed subditos suos revocent ad debitam reverentiam, nec permittant, ut ab Officialibus Ecclesiæ immunitas violetur. *sess. 25. c. 20.*

V. Sacri Canones, Concilia generalia, nec non Apostolicæ Sanctiopes in favorem Ecclesiasticarum personarum libertatis Ecclesiasticæ & contra ejus violatores editæ, quæ omnia S. Synodus innovat, exactè ab omnibus observentur. *ibidem.*

VI. Monentur Imperatores, Reges, Respublicæ, Principes, ne jura Ecclesiastica lædi permittant.

§. III.

Alia quædam tam Ecclesiasticis quam Laicis vitanda & observanda.

I. Concubinarii Laici quomodo puniendi & coercendi sint, vide *sess. 24. de matrim. supra p. 1. c. 7.*

II. Duellorum usus penitus extirpetur, & exterminetur. *sess. 25. c. 19.*

III. Domini temporales locum ad monachiam in terris suis inter Christianos concedentes, eo ipso sint excommunicati, ac jurisdictionem & dominium illius loci amittant. *IV. P. 2.*

IV. Pugnantes, eorumque Patrini excommunicationis ac præscriptionis, ac perpetuæ infamiæ poenam incurrant, & ut homicidæ juxta Canones puniantur, & si in conflictu decesserint, perpetuò careant Ecclesiasticâ sepultura. *ibidem.*

V. Consulentes in causa duelli, suadentes, nec non spectatores, itidem excommunicationis & perpetuæ maledictionis vinculo teneantur, non obstante privilegio sive consuetudine, &c. *ibidem.*

VI. Omnes, ad quos decimarum solutio spectat, eas, ad quas de jure tenentur, in posterum cathedrali aut quibuscunque Ecclesiis vel personis, quibus legitime debentur, integre persolvant; qui eas subtrahunt aut impediunt, excommunicentur, nec nisi secutâ plenâ restitutione absolvantur. *ibidem. c. 12.*

VII. Monentur omnes pro Christiana charitate, ut Episcopis & Parochis, qui tenuibus præsumt Ecclesiis, subveniant. *ibidem.*

VIII. Ubi per annos 40. Quarta funeralium cathedrali aut Parochiali Ecclesiæ solita esset persolvi, ac postea fuerit ex quocunque privilegio aliis Monasteriis, Hospitalibus, aut quibuscunque piis locis concessa, eadem posthac integro jure, & eadem portione, quâ antè solebat, Cathedrali seu Parochiali Ecclesiæ persolvantur. Non obstantibus privilegiis quibuscunque, &c. *ibidem. c. 13.*

IX. Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, Episcopi, & qui de jure vel consuetudine in Conciliis provincialibus interesse debent, in prima Synodo provinciali post finem hujus Concilii omnia & singula, quæ ab hac S. Synodo definita & statuta sunt, palàm recipiant, &c. *Sess. 25. c. 52.*

X. Idem in posterum, quicumque in Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcopos, promovendi, in prima Synodo provinciali, in qua ipsi interfuerint, omnino observent; Si quis renuerit, Episcopi comprovinciales statim Pontificem admonere teneantur, interimque ab ejusdem communione abstineant. *ibidem.*

XI. Cæteri omnes, sive in præsentem, sive in futurum Beneficia habituri, & qui in Synodo diocesana convenire debent,

bent, idem ut supra in eadem Synodo, quæ primo quoque tempore celebrabitur, observent. ibidem.

XII. Adhæc omnes, ad quos Universitatum & studiorum generalium cura pertinet, curent, ut ab eisdem Canones & decreta hujus Sacræ Synodi integrè recipiantur. ibidem.

XIII. Si alia in prædictis Universitatibus reformatione digna fuerint, ab eisdem, ad quos spectat, emendentur. Universitates Pontifici immediatè subjectas sua Beatitudo visitare & reformari curabit. ibidem.

XIV. Sciant universi Sacratissimos Canones exactè ab omnibus, & quantum fieri poterit, indistinctè observandos. ibidem. c. 13.

XV. Si justa causa, & major utilitas dispensationem postulaverit, id causâ cognitâ, ac summâ maturitate, atque gratis à quibuscunque, ad quos dispensatio pertinet, erit præstandum. Aliter facta dispensatio subreptitiâ censeatur.

IN